


časopis vlčat  a světlušek 

ročník 16

Světýlko

červen 2014



Kutil

Prestižní zkoušky

Šestkový čaj

Ochraňujeme půdu

CO SE DĚJE VE

Na výzvu s prosbou o zaslání fotografií nám přišlo prvních pár fotek, nebojte se ani vy ostatní, ukažte ostatním smečkám a rojům, že je u vás živo!



12. oddíl – Indiáni na bruslích
Foto: Šárka

Během výpravy na hájovnu Holubř Hlava jsme narazili na vzácného plaz, se kterým jsme museli co nejopatrněji manipulovat. Severka Plzeň



Závod vličata a světlušek v Plzni aneb Výprava na severní pól, byl velkým zážitkem pro všechny polárníky!



Do sbírky Pomozte dětem jsme se letos zapojili poprvé. Děti společně s rodiči vyráběli kuřátka, moc jsme se u toho pobavili a dětem se to líbilo. Za dva týdny nás poté čekala samotná sbírka. Vličata lidem moc pěkně vysvětlovala, na co vybírají peníze a jak tím pomohou jiným dětem. Lidé také velmi ocenili samotná vyrábění kuřátka a kluci byli pyšní na to, že se lidem líbí. Pomáhat je fajn...
24. smečka vličat Skokani Praha 8
Foto: Martina Kalinová-Shark



Světlušky Veverky z Tišnova si vyzkoušely, co obnáší starost o koně.
Foto: Kamila Sýkorová – Borůvka



SMEČKÁCH A ROJÍCH?



Každý rok, ke konci června, jako oslavu zakončeného skautského roku, pořádáme Piknik. Každý rok vymyslíme nové téma, loňský piknik byl ve stylu 80. léta. Ke správnému pikniku samozřejmě patří kosikovaná deka, správný piknikový košík, pečené buchty, bábovky, ovoce, sladká šišáva a dá má m nesmí chybět klobouk. Vlaštovka Plzeň

Červnová výprava na lezeckou stěnu. Nejlepší horolezec vyhrává sladkou odměnu.

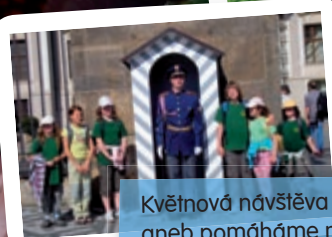


Návštěva koní v Milíkově. Dozvěděli jsme se, jak je náročné starat se o koně a poté jsme se projeli.

TTT aneb červnový Tvrdý Táborový Trénink - víkendová akce, kdy přespáváme jen tak na louce.



TTT - chvíle odpočinku po pochodu. Zlatý kvítek



Květnová návštěva Prahy, aneb pomáháme mužům zákona.

Své fotografie z činnosti s krátkým popisem pošlete na svetylko@skaut.cz, Vylosovaným pošleme drobnou odměnu v podobě hry Antivirus!

Světýlko

duben 2014 (16, č. 4)

Vychází 5x ročně. Praha 9. 4. 2014

Vydává Tiskové a distribuční centrum Junáka, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, tel.: 234 621 223, fax.: 234 621 399, email: tdc@junak.cz, <http://www.skaut.cz/tdc>, IČO 64934926
Šéfredaktor: Zdeněk Chval. Grafická úprava a DTP: Miroslav Zrubák. Fotografie na titulní straně: Severka Plzeň. Předplatné zajišťuje Send Předplatné, s.r.o. Pro registrované členy Junáka předplatné řešeno v rámci on-line registrace. Více info na www.skaut.cz/casopisy. Příjem reklamací: tel.: 234 621 223, email: tdc@junak.cz. Redakce: tel.: 739 429 970, email: svetylko@skaut.cz. Inzerce: tel.: 234 621 223, fax.: 234 621 399, email: tdc@junak.cz. Tisk: Tiskárna POLYGRAF, s.r.o.. Zasláné rukopisy, kresby a fotografie se archivují a vracejí se jen na vyzádání odesílatelů. Neoznačené texty a fotografie jsou redakční. ISSN 12-11-0914, MK ČR 7095



Vyzkoušej svoji zručnost na vlček/světýlku kutil. Ideální místo pro splnění podmínek je léto u dědy či polední klid na táboře...

Poznáš základní nářadí a k čemu slouží?

Dopiš ke každému obrázku, jak se nástroj jmenuje, a vysvětli kamarádovi nebo někomu z rodiny, k čemu slouží.



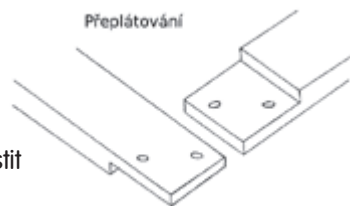
Truhlářské spoje

Truhlářské techniky spojování dřevěných dílů vycházejí z tisíciletých technologií. Jsou jednoduché, funkční a v podstatě nepřekonatelné, vyzkoušené staletími. Berou v úvahu vlastnosti dřeva, hlavně to, že dřevo neustále "pracuje", to znamená, že se v závislosti na vlhkosti okolního prostředí sesychá nebo rozpíná.

Vyzkoušej si vybraný truhlářský spoj podle obrázku.

Překlátování

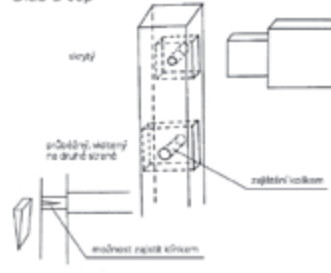
Jednoduché překlátování vznikne tak, že v místech spojení se na obou kusech odebere materiál do jedné poloviny tloušťky. Tento spoj nepatří k nejpevnějším a je nutné ho zklížit a zajistit kolíky nebo hřebíky, což je běžnější.



Dlab a čep

Požívá se podobně jako rozpor a čep, a dále také například na žebříky, ke spojování noh u stolů a židlí a jiných rámových konstrukcí. Čep se někdy zajišťuje kolíkem. Dlab je vlastně otvor ve dřevě, kruhového, oválného nebo pravoúhlého tvaru, do kterého se zasunuje čep vzniklý ubráním materiálu na připojovaném dílu. Čep má stejný tvar jako otvor (dlab).

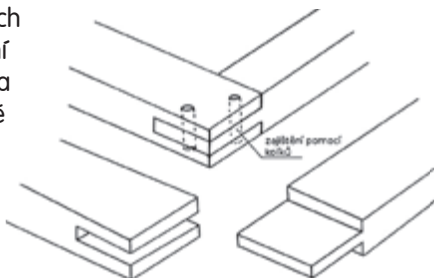
Dlab a čep



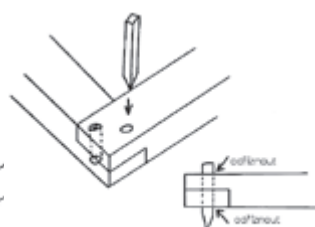
Rozpor a čep

Používá se ke spojování pravoúhlých rámu, hlavně u dveří, oken a nábytkových dvířek. Na jednom dílu je v místě spojení odstraněna prostřední třetina šířky prkna (rozpor), na protilehlém dílu naopak obě třetiny vnější, zatímco ta prostřední se ponechá. Tím vznikne čep k zasunutí do rozporu. Spoj se obvykle lepí, může se zajistit kolíkem.

Rozpor a čep



Zajištění spoje kolíkem



Zhotov užitečný výrobek

Můžeš vyrobit cokoliv užitečného, my ti nabízíme návod na ptáčí budku, kterou pak můžeš umístit v okolí svého domova a provádět pozorování jejích obyvatel. Není budka jako budka

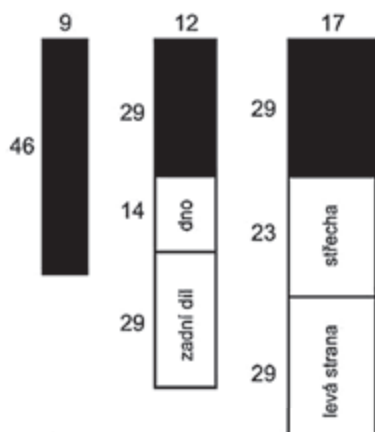
Co opeřenec, to jiné nároky na bydlení – když nejsou splněny, může se snadno stát, že v budce nikdo bydlet nebude. Co tedy dodržet, aby si budku někdo vybral?

- budky umísťujeme do koruny stromů (nejlépe je vybrat silnější stromy s hladkými kmeny),
- ptáci mají dost nepřátel – predátorů, proto vletový otvor raději oplechujte
- na budky neumísťujte bidélka
- důležité je dbát, aby nebyly budky umístěny ve směru srážek ani na frekventovaných místech

Nabízíme návod na stavbu budky pro sýkoru koňadru. Pokud chcete, aby se v té „vaší“ budce zabydlel konkrétní pták, mohou vám k tomu posloužit stránky České ornitologické společnosti. Najdete tam nejen základní informace o parametrech a rozměrech budek, ale také spoustu zajímavých informací z oblasti ptáčích říše.

Budka pro sýkoru koňadru krok za krokem

Rozměry dílů jsou uvedeny v centimetrech. Vletový otvor má průměr 3,4 cm.



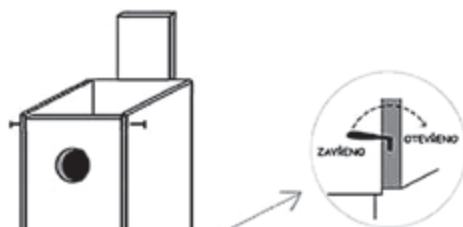
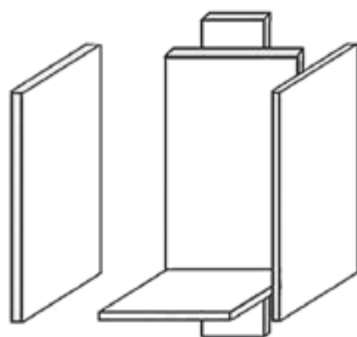
1 Podle nákresu si nařežte jednostranně hoblovaná prkna o síle 2 cm. Vyrtejte vletový otvor.

• Přední stěnu drží nahoře 2 hřebíky, dole je uchycena obrtlíkem.



2 Přibijte zadní díl k závěsné liště.

3 Přitlučte k zadní stěně dno a boční stěny tak, aby bylo dno mezi stěnami.



4 Připevněte přední stěnu dvěma hřebíky k bočnicím. Do bočnice přibijte obrtlík.

5 Připevněte stříšku.

ZVÍŘÁTKA Z KA

Najděte si na táboře pěkné kamínky a zkuste je proměnit ve veselá zvířátka....

Budeš potřebovat: temperové (nebo ještě lépe akrylové) barvy, bezbarvý lak, štětce, barevný karton, fix, nůžky, lepidlo a kameny. Kameny umyj a nechej uschnout (pokud jsi je nasbíral v potoce, může to trvat docela dlouho).



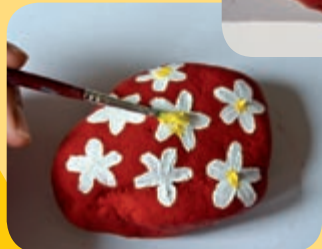
1. Kámen natři barvou a nechej uschnout.



2. Na zaschlý podklad můžeš začít malovat – já jsem malovala kytičky. Mezi použitím jednotlivých barev je lepší, nechat je zaschnout.



3. Dokresli detaily. Nechej znovu uschnout.



4. Přelakuj bezbarvým lakem. Pokud jsi maloval temperami, přetři pouze jednou, ať si barvy nerozmažeš.



5. Po zaschnutí máš připravené krunýře a krovky budoucích zvířátek.

MÍNKŮ

6. Na papír si předkreslí tělíčko zvířátka. Obrys kamínku si můžeš lehce obkreslit na papír, abys lépe odhadl velikost.

7. Vystřihni.

8. Přilep krunýř.



9. A zvířátka se mohou vydat na procházku!



Duchové potoka

Až na táboře nastanou horké dny (a noci) můžete si vyzkoušet hru duchové potoka. Na kameny namalujte různé obličejy (veselé, smutné, zamyšlené, zuřivé i spící). V tomto případě malujeme akrylovými barvami nebo pečlivě přelakujeme, aby se nám obličej nezmýly! Vedoucí pak poschovává vodní duchy na různých místech mělkého potoka a včata a světlušky vyrazí duchy hledat. Lze hrát i jako noční hru, kdy jsou všichni vybaveni gumáky a baterkami!







Olympiáda vlčat a světlušek



Blíží se letní tábory a samotná olympiáda 3. - 5. 10. 2014 v Mostě. Přihlašování bylo již spuštěno! Budeme se těšit na přihlášené oddíly. Ostatním přejeeme příjemné prázdniny třeba se sporty z olympiády vlčat a světlušek.

Frisbee – hra s létajícím talířem

Hru hrají dva týmy. Cílem hry je překonat soupeřící družstvo v počtu získaných bodů, které jsou přidělovány za chycení přihraného disku spoluhráčem v tzv. koncové zóně soupeře. S diskem nelze běhat, nesmí se dotknout země nebo vyletět mimo hřiště. Pro získání disku v průběhu hry je možné chyťit disk soupeře v letu, srazit je na zem nebo donutit soupeře k chybě (nechycení a pád na zem, držení disku



déle než 10 s). Hra je bezkontaktní, nelze se dotknout disku, který drží jiný hráč. Délka hry a počet hráčů záleží na dohodě (například pět na pět hráčů, pět minut na každou stranu), nebo může hra skončit například při pěti bodech, které tým dosáhne.



Kopaná – fotbal

Tým hráčů si přihrává fotbalový míč s cílem trefit soupeřovu branku. Pravidla jako běžný fotbal. Počet hráčů upřesníte dle herního prostoru. Není dovoleno se strkat. I světlušky mohou hrát fotbal.

Děti a sladkosti:

Zdravá strava

- Pokud jste zdraví, můžete jíst téměř všechny potraviny.
- Důležité je, aby byla strava vyvážená s dostatkem čerstvých potravin.
- Sladkosti můžete občas jíst, ale pouze ty kvalitní a ne v příliš velkém množství.
- Nadměrné množství cukru přispívá ke vzniku zubních kazů a ke zvyšování tělesné hmotnosti.
- Nadměrný přísun sladkostí škodí. Pozor na ně!
- Vybírejte si kvalitní čokolády s vyšším podílem

a



, dejte přednost



bez polevy,



nebo ořechům.

OCHRÁŇUJEME PŮDU S ODBORKOU HNĚDÁ PANDA



Půda je důležitou součástí země.

Umožňuje nám pěstovat nejrůznější plodiny, které slouží k jídlu i k jiným účelům. Na planetě přibývá lidí a domů a úrodná půda mizí. Připravili jsme pro tebe několik pokusů – s půdou, ale i s žížalami, věrnými obyvatelkami půdy.

Ze života žížal

Žížaly se vrtají půdou a za jeden den vstřebají tolik potravy, kolik samy váží. Žerou třeba zbytky rostlin, ale i části půdy.

Připrav si: žížaly, sklenici, světlý písek, zeminu a černou látku.

Postup:

1. Naplň sklenici střídavými vrstvami písku a zeminy (každou alespoň 4 cm).
2. Nahoru dej několik žížal.
3. Přikryj nádobu černou látkou (aby si žížaly myslely, že jsou pod zemí).
4. Půdu udržuj vlhkou (ale nesmí být mokrá).
5. Pozoruj sklenici každý den po dva týdny. Co se v ní mění?



JEŠTĚ JEDNOU
NA MĚ SÁHNEŠ
A UVIDÍŠ!



Kdo se vrtá do země?

Pořádně prozkoumej živočichy, kteří žijí v zemi. Zkus najít jednu žížalu a odpověz na tyto otázky:

Připrav si: žížaly, papír, lupu.

1. Z čeho se skládá její tělo?
2. Jak se pohybuje? Co se stane, když jí podráždíš prstem?
3. Přilož ucho k papíru, zaposlouchej se. Co slyšíš? A proč?

Vyrob si hlínu – žížaly ti pomůžou

Věřil bys, že ze zbytků jídel, posekané trávy nebo z listů můžeš vyrobit zeminu nebo úrodnou hlínu? Na zahradě nebo táboře máš ideální příležitost vytvořit si kompostér.

Připrav si: dřevo, žížaly, hlínu (2 hrsti), listů a organický odpad (zbytky jídel, posekanou trávu,...)



Postup:

1. Nejprve vyrob bedýnku (přibližně 60x60 cm a 20 cm hlubokou).
2. Na dno bedýnky dej vlhké listy, na ně polož žížaly a zasyp je hlínou.
3. Na kompost přidávej posekanou trávu, zbytky jídel a sleduj, co se děje.

Žížaly můžeš koupit v zahradnictví nebo je vykopat na zahrádce. Potřebuješ asi jednou tolik žížal, než máš zbytků jídel.

Pokus s půdou – vsakování

Vyzkoušej si, jak se podzemní voda dostává půdou nahoru na povrch až ke kořenům rostlin. Připrav si: květináč, misku pod květináč, suchou zeminu, kamínek, vodu

Postup

1. Na otvor v květináči polož kamínek, aby se zem nevysypala.
2. Naplň květináč suchou zeminou a upěchuj ji.
3. Naplň misku vodou a postav do ní květináč. Zkontroluj, že je zemina nahoře suchá.
4. Po několika hodinách opět zkontroluj zeminu, je pořád suchá nebo je vlhká? Podívej se i na vodu v misce, je tam pořád? Kam se ztratila?
5. Vodu dolij a po několika hodinách přijď zase na kontrolu.

Výsledek: Všiml sis, že voda v misce se ztratila? Pomalu totiž prosakovala k povrchu zeminy. Zemina nahoře byla zpočátku suchá, ale když do sebe nasákla vodu, tak zvlhla.

TIP

Zkus si do připravené země v květináči zasadit třeba pažitku či řeřichu, postav květináč k oknu. Budeš tak mít vždy čím posypat namazaný chleba...

Můj kamarád strom

Pokud ses celý rok svému stromu věnoval, můžeš tento bod v ekologické odborce Panda považovat za splněný. Bude milé, když na svého stromového kamaráda úplně nezapomeněš a čas od času se u něj na chvíličku zastavíš.



úkolý na červen

1. Připrav si pastelky, posaď se pod strom a namaluj obrázek, na kterém bude jeho okolí.
2. Zkus se zamyslet nad tím, jak se tvůj strom těší na léto a přicházející prázdniny?

3. Zkontroluj, jestli je strom zdravý – jestli nemá pokroucené listy, oschlé listy, fleky, boule,

4. Jaké vůně cítiš, když sedíš pod stromem? Zaznamenej, co ti vůně květů, kůry nebo listů připomíná.

5. Poříd si fotku svého stromu v letním období.

6. Poohlédni se po malých obyvatelích tvého stromu a zkus pomocí atlasu určit, o jaké živočichy se jedná. Kolik si jich tam našel? Našel jsem

úkolý na prázdniny

1. Navštiv strom i během prázdnin. Namaluj, co je u něj nového.
2. Rostou už na stromě plody? Pokud ano, jaké to jsou?

3. Dá se na tvůj strom vylézt? Pokud ano, zkus to, ale buď opatrný. Jaký máš ze stromu výhled?

4. Zamysli se nad tím, jak by si mohl vylepšit okolí svého stromu. Pusť se do toho. (uklid odpadky, vytvoř u paty stromu domek pro lesní skřítky ...)

5. Jaká zvířátka navštěvují strom v létě? Co tu hledají?

6. Co bys popřál svému stromu do budoucna?

SVĚTLO A PŘED  POD  SEDĚLI
 A  A . PROHLÍŽELI SI . „VIDIŠ“,
 UKAZOVALA  „TO JE MADRID. TAM CHCEME
 JET S  V LĚTĚ. POJEDEME  NEBO 
 RÁDI BYCHOM SE ZASTAVILI V PAŘÍŽI.“ A 
 PODALA   S  „BUDE TO DOBRODRUŽSTVÍ!
 VYSOKÉ  I KRÁSNĚ . „VŠECHNO
 BUDEME POCTIVĚ  A UKÁŽEME TI PAK .“
 SLIBOVAL  . „A KAM SE VLASTNĚ
 LETOS CHYSTÁŠ TY, ?“ „NEJSPIŠ POJEDU
 DO TRAMTÁRIE.“  S  CHVÍLI  ...
 „DO TRAMTÁRIE?“  SE . „TA JE PŘECE
 JEN V ! CO KDYBY SI JEL S NÁMI?!“
 „TAK JO!!!“ VYSKOČIL  A UTÍKAL 
 BALIT . HLAVNĚ, ABY NEZAPOMĚL
, KDYŽ SE ZASTAVÍ U !!!

Oheň

Ke každému skautskému táboru patří malé ohýnký, ale i ty větší – slavnostní. Obvykle během tábora vzplane slavnostních ohňů hned několik, například zahajovací, závěrečný a slibový.



Umiš vybrat správné místo pro ohniště a viš, co všechno k postavení ohniště potřebuješ?



Podle toho, jak jsou v připraveném ohni poskládána polena, se ohně jmenují. Spoj názvy ohňů s obrázky.

Vyber správné místo pro tvé ohniště.



Pagoda



Pyramida



Hranice



Co by sis měl opatřit na přípravu ohniště?



Na kterém obrázku je prostředí, kde bys sbíral kameny na ohniště?



inzerce?

Zaměř se na bod zákona: jsem statečný a veselý. na táboře ti s dobrou náladou a bez styškání po rodičích přijde všechno mnohem lépe!



Popovídej si s Akélou či Velkou světluškou o tom, jak se v tomto bodu můžeš zlepšit.



Připravila: Lviče, ilustrace: Oskar



U každého příběhu vybarvi zeleně ten bod zákona či slibu, který je splněn na jedničku. Ten, za který by se mělo více nebo světluška stydět, vybarvi červeně. Body zákona a slibu, které se v příběhu nezmiňují, nech prázdné.

mluvím pravdu
jsm poslušný
pomáhám jiným
jsm statečný a veselý
jsm čistotný

Syslík a bubák

„Bububu...!“ spustil jednou na táboře Užovka.

„Co strašíš?“ polekal se Syslík, co byl trochu nemešlo, nemotora a nekňuba.

„Bu-, bu-, bude prý stezka odvahy,“ rozčilením zadrhával Užovka.

„To zase půjdeme lesem plným strašidel, která na nás pozval Galapák. Já se obvykle nejvíc bojím hejkala, protože to bývá Pučmeloud a když se ho nebojíš, tak se uráží.“

„Jaký hejkal, jaká strašidla?“ zvídál Syslík. „To nestačí, že se někdy bojím na hlídce a u zásobáku mne brní nohy?“

„Ale bu- bu- buď klidný, to starší kluci dělají, že straší a my děláme, že jsme se vystrašili,“ uklidňoval Užovka. „Když je les plný strašidel, tak máš jistotu, že na hlídce nejsi sám, že nám nepřijdou ze sousedního tábora ukrást vlajku nebo cibuli a vůbec všechno rychle ubíhá.“

Jak řekl, skoro bylo. Po večeře si Galapák

sezval Želvy a oznámil jim:

„Kdo se nebojí, půjde teď pěšinou kolem marodky a krmelce až k posedu a tam na zemi nahmátne sklenici, ve které jsou lístky. Jeden vyjme a stejnou zpáteční cestou mi ho přinese.“

„A to je všechno?“ ptal se Užovka, „bu- bu- budou v lese nějaké bu- bu- bubáci?“

„Ach, pravda,“ usmál se Galapák, „zapomněl jsem vám říct, že ať se děje, co se děje, ať uslyšíte, co uslyšíte, neuhýbejte z trasy tábor – krmelec a zpět. Na ní se vám nemůže nic stát.“

Měsíc byl ještě novorozeně, skoro nesvítil, ale statečně Želvy vyrážely v pravidelných intervalech na stezku hrdinů.

„Bylo to zlé?“ zeptal se Syslík Užovky, který šel statečně mezi prvními.

„Nebylo. Cestu poznáš podle toho, že je pod nohama tvrdá a když zakloníš hlavu, tak vidíš nad sebou světlý pruh oblohy mezi stromy.“

„A hejkal?“ strachoval se Syslík.

„Někde tam v křoví úpí Pučmeloud. Ale buď má chrapot, nebo ho to nějak nebaví, dneska to nějak není ono.“

„Hele,“ uvědomil si Syslík, „ty jsi přestal koktat. Ještě před chvílí bys řekl ‚bu- bu- buď má chrapot...‘. Tak já jdu taky.“

Cesta opravdu nebyla nijak

složitá. Ta pěšina nad hlavou byla zřetelná, ta pod nohama pevná. Náhle však Syslík o něco zakopl.

„Ú ú úú“ udělalo to.

„Bu- bu- bubák,“ proběhlo Syslíkovi hlavou.

„Ú úúú!“ udělalo to znovu.

„Tak ono ti nestačí, že mám strach sám od sebe, ty mne ještě musíš přistrašovat?“ zalomcoval Syslík tím, co leželo přes cestu.

„Já nepřistrašívám,“ ozval se Pučmeloud, neboť on to byl, „já úpím.“

„Tak neúpi,“ naštvál se Syslík, „a mazej do tábora, já se tě nebojím.“

„To je právě to, že já mazat nemůžu, já si asi zvrtnul nohu.“

„Tak se o mne opři a skákej po tě nezvrtnuté. Já tě do tábora dovedu,“ nabídl se Syslík.

V táboře byl Pučmeloud ošetřen a Syslík prohlášen za hrdinu večera.

„Jenže,“ prohlásil ráno Pučmeloud, „já tam někde ztratil baterku, ale sám se tam nedobelhám a navíc byla tma a já nevím, kde to bylo.“

„Můžu?“ zeptal se Syslík Galapáka.

„Můžeš,“ kývl Galapák a Syslík vyrázil jako ohař. Již za chvíli podával Pučmeloudovi baterku.

„Já si pamatoval, jak to tam zvláště vonělo a až teď jsem si uvědomil, že to kvetla lípa. Tak jsem ji po čichu našel a baterka tam byla.“

„Tys toho stihnul,“ kýval Užovka uznale hlavou. „Dobrý skutek, hodina v lese bez světla a ještě poznat přírodu po čichu. A nebát se hejkala.“

„Na to nebyl čas,“ usmíval se Syslík.

čuch
čuch

čuch

ŠESTKO

Bliží se prázdniny a s ním i skautský tábor, na kterém se svou šestkou prožiješ určitě zajímavá dobrodružství. Co takhle si vyzkoušet uvařit váš šestkový čaj? Potřebujete jen vlastnoručně utržené rostliny podle vaší volby, vodu a kotlík.

Poznáš všechny rostliny, které můžeš do čaje dát? Ke každému nápisu přiřaď správné číslo.



Jakou kombinaci rostlin bys použil do tvého čaje?



VÝ ČAJ

- Bříza - list
- Řebříček - celá kvetoucí rostlina
- Borůvka - list i plod
- Jitrocel - list
- Máta - list
- Podběl - květ
- Hluchavka - květ
- Sedmikráska - květ
- Kopřiva - celá rostlina
- Smrk - nové přírůstky jehličí
- Ostružiník - květ i plod



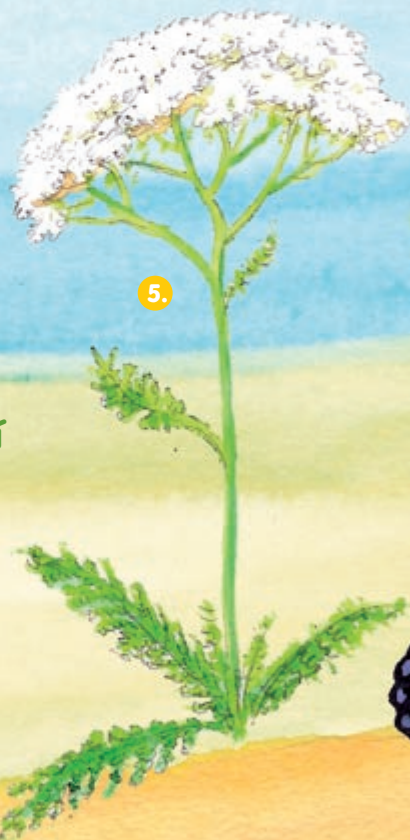
3.



8.



6.



5.



11.



9.

Prestižní zkoušky

Slyšel jsi už o prestižních zkouškách? Víš, že vůbec nějaké jsou? Světýlko ti přináší shrnutí všech prestižních zkoušek (zvláštní vlčci a světýlka) a rady jak na ně. Po splnění každého stupně stezky můžeš splnit jednu prestižní zkoušku. Taková zkouška není vůbec jednoduchá. Odměnou ti bude dobrý pocit z toho, že jsi překonal sám sebe a něco jsi dokázal.

Po prvním stupni stezky

ŽIVOT BEZ SVĚTLA

Tvým úkolem bude strávit v lese hodinu se zavazanýma očima. Nemusíš se bát, protože doprovázet tě bude Velká světluška či Akéla.

V lese budeš poznávat přírodu pomocí hmatu a sluchu. Po návratu z výzvy nakreslíš o všem obrázek.

Na splnění máš dva pokusy.



Po druhém stupni stezky

NOC V LESE / NOC V DŽUNGLI

Druhou zkouškou je noc v lese. Nemusíš se ale bát, protože i při této zkoušce tě bude doprovázet Velká světluška či Akéla a navíc ještě kamarádi z družiny. Co ale bude tvým úkolem? Strávíš v lese noc, pod širým nebem nebo pod přístřeškem z přírodního materiálu. Budeš naslouchat nočním zvukům. Pomocí divadelní scénky potom ostatním vylíčíte, co jste viděli a slyšeli.

Jak by měl takový přístřešek vypadat?

Přístřešek by měl chránit před deštěm, větry ale i slunečními paprsky. Důležitá je také ochrana před padající rosou. Důležité je vybrat vhodné místo pro stavbu přístřešku. Místo musí být v závětrí, nesmí být v dolíku – hrozí zatopení. Zatopení hrozí také v blízkosti potoků a řek. Je dobré vyhnout se zvířecím stezkám a mraveništím. Přístřešek u osamělého vysokého stromu je nebezpečný, v případě bouřky hrozí zásah bleskem.



Po třetím stupni stezky

TŘI KAPKY ROSY / TŘI BÍLÉ TESÁKY

1. kapka/tesák Zůstaneš šest hodin sám na místě, kam nikdo nepřichází. Po třech hodinách musíš na smluveném místě zanechat vzkaz, že jsi v pořádku. Z pobytu o samotě napíšeš krátký zápis o pozorování okolí.

2. kapka/tesák Vydáš se ještě s kamarádem na určenou cestu dlouhou 5 km. Cesta povede lesem podél řeky nebo potoka. Na cestě budete nejdéle 8 hodin a cestou musíte splnit několik úkolů:

- Zakreslit plánek cesty, kterou jste prošli (pochodový film).

Pochodový film = časový záznam cesty. Je důležité mít hodinky.

Každý zlomový moment či bod cesty zakreslíš do zvláštního okénka. Okénko můžeš opatřit popisem či vysvětlivkou. Pochodový film můžeš zakreslit i jako mapu cesty.

8:00 Já a ostatní vyrážíme z tábora. Čeká nás den plný dobrodružství.



10:00 Začínáme vyrábět z přírodního materiálu.



12:00 konečně hotový další úkol - zakreslit obrysy 5 rostlin a 5 stromů, které cestou uvidíme



12:30 Obědváme.



13:00 Viděli jsme divočáka – inspirace pro básně.



14:00 Pauza ke kontrole úkolů



15:30 Příklad do tábora



- Zaznamenat si zvířata, která po cestě uvidíte → ptáky, ryby, savce.
- Nakreslit obrysy 5 rostlin a 5 stromů, které cestou uvidíte



SMRK



BOROVICE



JEDLE



DUB



LÍSKA



LÍPA



JAVOR



BUK



OLŠE

- Vyrobit jednoduchý výrobek z přírodnin
- Složit o cestě krátkou básničku nebo písničku
- Neptat se dospělých na cestu či na jiné úkoly

3. kapka/tesák Večer navštívím opuštěné místo, které mi určí Velká světluška či Akéla, a přinesu důkaz o své návštěvě.

Jak se k sobě



Popovídejte si v šestce o tom, jak se k sobě chováte. Co můžete na svém chování zlepšit?

Prohlédni si situace na obrázcích a namaluj smajlíka mračouna u těch, na kterých se ti chování postav nelíbí, a v šestce si pak řekněte proč. Smajlíka usměvávka namaluj tam, kde je chování v nejlepší pořádku. Jak by ses v podobných situacích choval ty a ostatní ze šestky?



Chováte se pěkně ke všem svým kamarádům? Pomáháte ostatním v šestce i mimo ni?

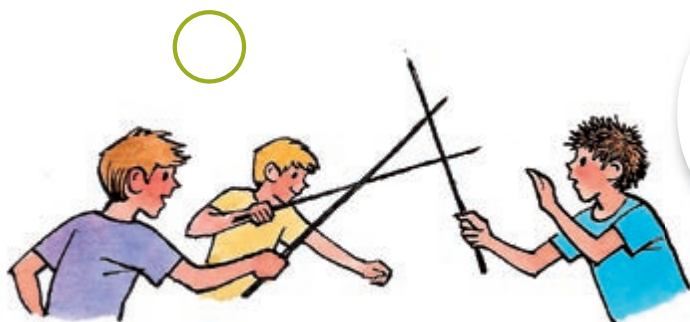


chováme

Vymyslete další situace s různým chováním aktérů, například z táborového života, a zahrajte je jako krátké scénky.



Vytvořte si v šestce vaše šestková pravidla. Na velkou čtvrtku pište a kreslete pravidla, kterými se potom budete celý rok řídit.



Na táboře můžete vytvořit pravidla chování šestky na táboře!



inzerce?

„To zase bylo něco,“ zlobil jsem se na sebe. „Tak jsem se těšil, že paní Urdová povyprávím vše, co se mi přihodilo, a ona mi řekne takový nesmysl: Když se jedny dveře zavřou, jiné se otevřou,“ rozčiloval jsem se nahlas. „A navíc se mi ztratil Bert. Tohle mi u rodičů jen tak neprojde,“ šlapal jsem rozmrzele domů.

„Au,“ vypísklo mi něco pod nohou.

„Au?“ zarazil jsem se. „Copak jsem do někoho kopnul?“ zkoumal jsem.

„Kopnul? Ty jsi na mě přímo dupnul! Slone!“ zapištělo to znovu.

„Aha, tak promiň,“ couvl jsem. „Jmenuji se Odík. A jsem člověk. Akorát jsem slepý, tak jsem tě neviděl.“

„To určitě!“ vedl si svou pištivý hlas. „To je den! Nejdřív ten mamut na poli a pak slon v lese. Copak je to tu dnes za divočinu!“

„Tys viděl na poli mamuta?“ podivil jsem se. „A kdo vůbec jsi?“

„Jsem myšák Plašák. U nás na poli je divné čtyřnohé zvíře a ničím nám tam naše chodbičky. Chtěl mě s mými kamarády chytit, ale utekli jsme mu do křoví. A on si toho vůbec nevšiml a pořád tam jen hrabe a hrabe,“ uchichl se Plašák.

„To bude můj Bert!“ vykřikl jsem. „To je můj pes, co se mi dnes dopoledne ztratil, víš? Můžeš mě k němu dovést?“

„S radostí! Pojď za mnou,“ vyzval mě myšák.

Když jsme došli na kraj pole, zapištěl. „To je hrůza, on tam hloubí úplné zákopy. Okamžitě si ho odved!“

„Berte!“ zavolal jsem na kamaráda a doufal, že mě poslechne. Naštěstí se na mě za chvíli vrhla hliněná koule. „No ty teda musíš vypadat,“ nahmatal jsem zablácené vodítko a pevně ho sevřel v ruce. „Jdeme domů!“ zavelel jsem a Bert poslušně vykročil.

Za chvíli jsem ale znejistěl: „Kam mě to vedeš? Nejdeme náhodou zpátky k paní Urdové? Já už tam ale dnes byl, zrovna když ty sis hrál na mamuta,“ uchichl jsem se. Bert si to ale nenechal vymluvit a pořád mě táhl tím směrem.

„No co, můžu tam s tebou zajít,“ pomyslel jsem si.

„Podívejme, tak ty už znáš odpověď na mou hádanku?“ vítala mě za chvíli paní Urdová.

„Ne,“ odpověděl jsem. „Jen jsem vám přivedl ukázat Berta, abyste neměla strach, že se ztratil.“

„A jak jsi ho našel?“ vyzvíдалa.

„Dovedl mě k němu jeden myšák, na kterého jsem po cestě šlápnul. Stěžoval si, že mu na poli rozhrabává mamut chodbičky,“ zasmál jsem se. „Hned mi bylo jasné, že je to Bert.“

„Jojo, já věděla, že už tu odpověď znáš,“ vedla si svou paní Urdová.

„Vy mě vůbec neposloucháte!“ rozzlobil jsem se. „Co to s vámi dnes je?“

„Ty mě vůbec neposloucháš,“ odpověděla laskavě. „Jak jsi našel cestu za Bertem, když jsi ji neviděl? Jsi přece slepý.“

„Vždyť vám říkám, že mě tam dovedl ten myšák,“

přestávalo mě to bavit.

„A to myšáci běžně pomáhají lidem hledat jejich ztracené psy?“ zeptala se.

Zarazil jsem se. Vždyť ona má pravdu. Lidé si asi normálně nepovídají s myšáky... Když se jedny dveře zavřou, jiné se otevřou, opakoval jsem si zamýšleně její slova. Zavřené dveře jsou asi má slepota. Ale co ty otevřené dveře?“ lámal jsem si hlavu.

„Přemýšlej!“ povzbudil mě les.

„Že by to byla ta schopnost, že ti rozumím?“ zeptal jsem se ho překvapeně. „Je to tak, paní Urdová?“ vykřikl jsem a netrpělivě čekal na odpověď. Ale marně. Paní Urdová zmizela.

Odík a myšák Plašák

Odík je jedenáctiletý slepý kluk. Nedávno zakopl před knihkupectvím o kovovou ceduli, upadl a omdlel. Dostal se tak do říše severských mýtů, kde se mu vrátil zrak, a setkal se tam s jednookým bohem Odinem. Po pár dnech se vydal k jasanu, aby vše popovídal paní Urdové. Po cestě mu utekl jeho slepecký pes Bert a on se ztratil v lese. Díky kamenu Bolákoví však cestu k paní Urdové našel a ta se mu pomocí hádanky pokusila vysvětlit jeho zážitek.







Určitě se chystáš na skautský tábor a tam určitě nesmí chybět tvá oblíbená kniha a stezka či cestička. Ale jak to zařídit abys ji při častém používání neponičil? A navíc ji na první pohled poznal od ostatních?

Vyrob si na knihu originální obal.

Připrav si pomůcky –vyber balicí papír, knihu, nůžky, izolepu, tužku a pravítko



Papír s knihou uvnitř přelož na polovinu. Označ si šířku knihy na vnitřní stranu papíru.



Tužkou si udělej značku, kde končí kniha na druhé straně.



Vytvoř kapsu pro zadní stranu knihy.



Na balicím papíře odměř velikost knihy a papír ušitřni asi 7 cm nad i pod knihou. Dolní část papíru přehni. Polož na přeložený papír knihu a označ si, do jaké výšky papír sahá horní hrana knihy.



Podle nakreslené značky přehni papír a vytvoř tak kapsu na titulní stranu knihy.



Teď pouze stačí vložit zadní stranu knihy do vytvořené kapsy. Kapsy přelep izolepou a je hotovo.



Kapsář

Do každého táborového stanu se hodí kapsář. Že nevíš, co to je?

Kapsář může být z látky či igelitu. Má hodně kapes a kapsiček kam se vejdou všechny potřebné věci a navíc jsou vždy k nalezení. Takovýto vynález ocení i ostřílený táborník.

Ideální rozměry kapsáře do podsadového stanu jsou přibližně 50 (šířka) x 35 (výška) cm.



Jak na táboře poznat vlastní ešus?

Před odjezdem na tábor ešus označ! Značení ešusů může být různé – samolepka, podpis fixem či vyklepnuté tečky. Je také možné kolem rukojeti ešusu si zavázat mašličku či si na ešus udělat značku lakem na nehty. Hlavní je abys věděl jaká značka je ta tvá ☺